

XXI. NEDJELJA KROZ GODINU – 25. 8. 2019.

7:00 sati: Rana župna misa

8:30 sati: Cirkovljani: *HORVAT BLAŽENKA (II.)

10:00 sati: poldanjica: *BELIĆ IGNACIJE, MIKOŠKA MIJO I JELENA; *PINTARIĆ ALOZIJE; +čl. ob. PINTARIĆ; *ŠIMUNIĆ IVAN, MARIJA I ZVONIMIR

26. ponedjeljak 7:00 sati: *NOVAK JOSIP, KATARINA; +čl. ob. NOVAK I KANIŽAJ VINKO; *IVAN ČAVLEK (II.)

27. utorak **Sveta Monika**

7:00 sati: *BELIĆ IGNAC I REGINA; *ANTUN ŠTEFOK (II.)

28. srijeda **Sveti Augustin, biskup i crkveni naučitelj**

7:00 sati: *+čl. ob. SINKOVIĆ FRANJO, FRANCISKA I IVAN

8:00 sati: Cirkovljani: *NAJMAN ŠIMUN, MARIJA, ANTUN, ELIZABETA; BUNJAC AGNEZA, SIMEON I STJEPAN

29. četvrtak **Mučeništvo svetog Ivana Krstitelja, spomandan**

7:00 sati: *HAJDINJAK IVAN, MIJO, IVANA; PETKOVIĆ STJEPAN I KATARINA; *ĐURO KOVACIĆ (II.)

Hodočašće ministranata u Ludbreg; polazak u 8:00 sati ispred župne crkve

30. petak 7:00 sati: *ŠVENDA IVAN, MARIJA, FRANJO, LOGOŽAR ALEKSA, KLARA I KATARINA; *HORVAT FRANJO, +čl. ob. HORVAT

17:00 sati: vjenčanje: Denis Tkalec – Petra Rodak

18:30 sati: *ANICA KEROVEC (II.)

Prije svete mise: prilika za sv. ispovijed; poslije sv. mise: priprema za sakramente

31. subota 7:00 sati: *KOLENKO JOSIP (III.)

16:00 sati: krštenje: Viktor Židov

16:40 sati: vjenčanje: Marijan Matešić i Anita Filipić

18:00 sati: vjenčanje: Mario Poljak – Anita Hegeduš

XXII. NEDJELJA KROZ GODINU – 1. 9. 2019.

„SVETA NEDJELJA“ - LUDBREG

7:00 sati: Rana župna misa

8:30 sati: Cirkovljani: *KRUŠELJ ALBINA, ĐURO, ĐUREK I PAVAO

10:00 sati: poldanjica: *ŽBULJ STJEPAN I ŠTEFANIJA, +čl. ob. JURAS IVANA; *BOŽEK JOSIP

TISAK: Glas koncila, Listić sv. Jakoba

- u četvrtak je hodočašće ministranata u Ludbreg. **Polazak u 8:00 sati ispred župne crkve.**

- sljedeće nedjelje: Sveta Nedjelja; proštenje u Svetištu Predragocjene Krvi Kristove u Ludbregu: raspored liturgijskih slavlja na plakatu.

- u subotu 14. rujna 2019. – hodočašće pjevača, župnog Caritasa i pastoralnih suradnika u Zrin. Prijavite se!

21. nedjelja kroz godinu

25. kolovoza 2019.

Liſtić sv. Jakoba

broj 819

liturgijska godina C

Pazi da ne ostaneš vani. Na vrijeme pronađi usku, mala vrata i siguran put do njih. Uđi dok još možeš, dok još nije zaključano.

Da bi bio sigurniji u pronalazak uskih vrata, poslušaj i koji savjet: Nikad nemoj zaboraviti da je ulaz, bez obzira na sve tvoje zasluge dar - prihvati to i ponizno prznaj. Uvijek promatraj Gospodara kuće koji ima ključ. On će ti uvijek dati znak.

Neka te Gospodar kuće često vidi, da te može prepoznati kada zatreba.

Kada pronađeš put, vrata i Gospodara, kaži i drugima oko sebe – lakše ćete ući zajedno.

Isus je prolazio i naučavao gradovima i selima. Reče mu tada netko: "Gospodine, je li malo onih koji se spasavaju?" A on im reče: "Borite se da uđete na usku vrata jer mnogi će, velim vam, tražiti da uđu, ali neće moći.

Kada gospodar kuće ustane i zaključa vrata, a vi stojeći vani počnete kucati na vrata: "Gospodine, otvori nam!", on će vam odgovoriti: "Ne znam vas odakle ste!" Tada ćete početi govoriti: "Pa mi smo s tobom jedi i pilj, po našim si trgovima naučavao!" A on će vam reći: "Kažem vam: ne znam odakle ste. Odstupite od mene svi zlotvori!" Ondje će biti plać i škrugut zubi kad ugledate Abrahama i Izaka i Jakova i sve proroke u kraljevstvu Božjem, a sebe vani, izbaćene. I doći će s istoka i zapada, sa sjevera i juga i sjesti za stol u kraljevstvu Božjem. Evo, ima posljednjih koji će biti prvi, ima i prvih koji će biti posljednji."

Gdje počinje život?

Današnji evanđeoski odlomak pred nas stavlja izuzetno ozbiljnu i tešku biblijsku temu. Isusa pitaju koliko ih je koji se spašavaju; *ima li ih malo?* Ili mnogo? No, On ne odgovara na postavljeno pitanje. Umjesto odgovora, daje uputu: *Borite se da uđete na uska vrata...* Zašto ne odgovara na pitanje? Želi li nešto sakriti ili...? Poznati romansijer Dashiell Hammett u svom romanu „Poljubac nasilja“ povlači interesantu razliku. Razmišljanje je, kaže on, komplikirana stvar: treba uhvatiti tolike ideje, stavljati ih zajedno, pokušavati što bolje uskladiti. Zbog toga, ljudi se većinom hvataju ne za razmišljanje nego za mišljenja... U odnosu na napor razmišljanja kako bi se došlo do jasne ideje, mišljenje – pa makar bilo i glupo – često izgleda razumno, logično i konkretno. Zaista, dok je razmišljanje ozbiljna stvar, traži napor i disciplinu, preciznost, trud, dotle mišljenja (ovoga, onoga, rekao ovaj ili onaj, čuo sam ovo...) izgledaju lakša, golicaju maštu, mogu se s lakoćom prihvati i odbacivati, ne povlače potrebu prihvaćanja... Umjesto da svojim sugovornicima ponudi tvrdnju koju će kao Njegovo mišljenje prihvati, osporavati ili učiniti senzacijom, Isus će ih radije pozvati na nešto drugo. Po sebi, to bi ih trebalo uputiti na nešto važno.

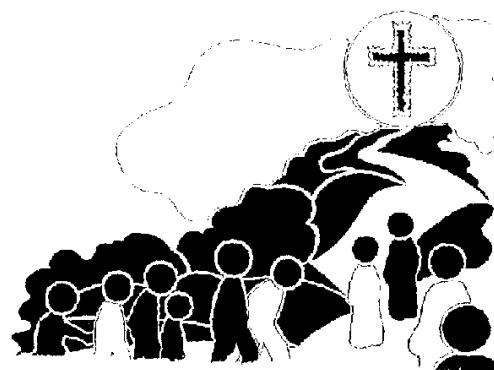
Sjećam se kad sam bio mali osmoškolac, kad god bi se nekamo išlo mama je uvijek govorila jedno te isto, iste opomene i preporuke. Nemoj ovo, pazi na ono... Ako smo išli do neke rijeke ili mora, znao sam kako će dodati: pazi

da ne padneš u vodu! Dok smo djeca i mladi, takve opomene su smiješne i čine se nepotrebнима. Međutim onaj koga je poneka od tih opasnosti ipak pogodila, kada bude imao svoju djecu govorit će im još i žešće jer je na svojoj koži doživio prijetnju. Jer želi poštoto-poto sačuvati svoje dijete od toga. Zna kako dijete razmišlja jer je i sam tako gledao dok je bio mali, ali sada drugačije gleda pa će neumorno upozoravati svoje dijete. Isus drugačije gleda na pitanje naše vječne sudbine nego ljudi. Čovjek je u stanju raspitivati se o tome kao o nekoj zanimljivosti iz novina. Za Gospodina to nije običan podatak. Poput roditelja u odnosu na dijete, na tu stvar gleda iz druge perspektive.

Ako kažemo da su posrijedi dva različita načina gledanja, istaknuli smo samo dio istine. Zapravo radi se o dvije različite stvarnosti, dva različita svijeta, ovoga ljudskog i onoga Božjeg. Za koji molimo *dodi kraljevstvo Tvoje!* Svojim riječima Isus želi upozoriti da su ta dva svijeta poput dva vlaka za koja se čini kako sada voze usporedo i kako je moguć lagan prijelaz iz jednoga u drugi. Da, oni sada „voze“ usporedo, ali to neće tako uvijek biti. Upravo taj moment Isus stavlja u prvi plan. U jednom trenutku više neće biti mogućnosti prijelaza a ljudi će se čuditi: *pa mi smo s tobom jeli...* Govoreći u čemu se sastoji vječni sud, jedan od crkvenih otaca lijepo je to izrazio: ući u kraljevstvo Božje bilo bi neugodno i posve odbjano iskustvo onomu koji je u nj ušao nespreman. Onomu tko mu se ne predaje dubinama svoga bića. Tko ga ondje ne osjeća svojim zavičajem. Ia-

ko su mnogi nezadovoljni ovim svijetom, koliko ima onih koji su istinski predani vrijednostima *Kraljevstva?* Istini i pravdi, ljubavi i miru? Što bi čovjeku značilo ući ondje gdje stvarno i nepovratno vlada sve ono što njegovim dubinama ovdje nije *kruh svagdašnji?* Ili s druge strane, ako se smatra *sinom Kraljevstva*, Isusove riječi slušatelja pitaju: a zašto voziš u suprotnom smjeru? Zašto ne prijeći dok još ima vremena? Za razliku od mišljenja koja kroje duhovni horizont mnogih na ovom svijetu, riječi evanđelja pozivaju na razmišljanje. Na korak k Istini. K duboku suglasju s njom. Jer tu počinje život.

I.Č.

PRTLJAGA

Prolaz kroz uska vrata, o kojima Isus govori, može biti spriječen raznim razlozima.

Može se raditi o krivnji koju čovjek sa sobom vuče, a preponosan je da je prizna. Ili o krivnji koju nikako ne može prihvati i oprostiti sam sebi, trajno se onesposobljavajući za napredak i nove korake u životu. To mogu biti promašaji zbog kojih se smatra nedostojnim za

nove pokušaje.

Može to biti strah, strah svake vrste. Od sadašnjosti, od budućnosti. Smatranje da je trenutačno stanje nepremostivo, da nema šanse uspjeti, da je budućnost još i crnja.

Tu je i strah od samog sebe. Nemogućnost razvijanja povjerenja u sebe i svoje mogućnosti i sposobnosti. Mnogi su tako propali a da nikad nisu ni spoznali niti pokrenuli potencijale koji su čučali u njima. I tako ostali pred vratima, iako su bili idealni kandidati za prolaz. Poneki odustanu pred samim pragom, svega korak-dva do cilja. Takav strah i dojam vlastite nesposobnosti i nedostojnosti često nam stvaraju i nameću drugi ljudi. Koči nas i strah od drugih ljudi. Nepovjerenje prema ljudima općenito, doživljavanje dugih ljudi kao suparnika, nameštnika ili neprijatelja koji nam žele napastiti. Iako svega toga ima, ipak je generalizacija, u najmanju ruku, pretjerana. Temeljno nepovjerenje prema životu, strah od života, razočaranost, predaja. Sve su to snažni razaralački mehanizmi koji kao lešinari kruže nad životinjom pred izdisajem.

Prepreka, tj. „loša prtlijaga“ može biti i priljubljenost uz nešto, posjed ili zvanje. Hoće li čovjek zadržati teret ili ga odložiti? Hoće li ga zadržati čak i pod cijenu da mu sprječava prolaz. Mnogi hoće. Držat će se onoga što imaju i smatrati se osiguranim, iako ih to sprječava na dalnjem putu i u konačnici postaje kobno. Sami sebe sprječavaju u dalnjem hodu, dalnjem napretku. A tko ne ide naprijed zaostaje, tko ne napreduje, vraća se unatrag.